

Kız ve At Nalı Yengeci

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve At Nalı Yengeci

Aysel Banu YAVUZAL

Maya sahili her yerden çok severdi. Parlak bir cumartesi sabahı sarı yağmurluk ceketini ve mavi lastik çizmelerini giydi. Kanvas çantasını ve büyüteçini kaptı. Dalgalara doğru koşarken ikiz örgüleri zıplıyordu. Bugün sahil ekstra özeldi. Bir tabelada şöyle yazıyordu: Koruma Altındaki Sahil. İçeride Gönüllüler Var. Maya sırtıttı, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümseme yayıldı yüzüne. Keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Kum tepelerinin yakınında Maya, Bayan Hayes ile tanıştı. Bayan Hayes, üzerinde at nalı yengeci arması olan haki bir yelek ve geniş kenarlı bir güneş şapkası giyyordu. Boynunda gümüş bir kaplumbağa kolyesi asılıydı. 'Hoş geldin!' dedi Bayan Hayes sıcak bir sesle. 'Bu sahil at nalı yengeçlerini korur.' Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'At nalı yengeçleri mi?' diye sordu. 'Onlar da ne?' Bayan Hayes su kenarını işaret etti. 'Gel ve gör,' dedi gülümseyerek.

Su kenarında Maya, ıslak kumun yarısına gömülmüş tuhaf canlılar gördü. Miğfer biçimli kabukları, uzun dikenli kuyrukları ve tepelerinde minik kara gözleri vardı. 'Küçük tanklara benziyorlar!' dedi Maya. Bayan Hayes güldü. 'Bu nazik hayvanlar dinozorlardan daha eskidir,' diye açıkladı. 'Milyonlarca yıldır Dünya'dalar.' Maya büyüteciyle diz çöktü. 'Dinozorlardan daha mı eski?' diye fısıldadı. 'Vay canına!'

Turuncu tişörtlü uzun boylu bir genç koşarak yanlarına geldi. 'Merhaba, ben Dev!' dedi dostça, yamuk bir gülümsemeye. Boynundaki askıda kaplamalı bir bilgi kartı vardı. 'Ben acemi bir gönüllüyüm. Yengeçleri kontrol etmeme yardım etmek ister misin?' Maya hevesle başını salladı. Dev ona yengeçlere dokunmadan nasıl sayacağını gösterdi. 'Sadece izliyor ve kaydediyoruz,' dedi. 'Onlar nazik canlılar ama rahatsız etmek istemiyoruz.' Maya dikkatle izledi, çilli burnu neredeyse kuma değiyordu.

Dev uzun kuyruklu bir yengeci işaret etti. 'O kuyruk bir silah değil,' dedi. 'Sıkıştırlarsa ters dönmelerine yardım eder.' Maya bunu defterine yazdı. 'Başka ne var?' diye sordu. Dev sırtıttı. 'Mavi kanları insanlar için ilaç yapımına yardım eder. Ve yumurtaları aç kıyı kuşlarını besler.' Maya'nın gözleri faltaşı gibi açıldı. 'Kuşlara da mı yardım ediyorlar?' dedi. 'Bu kadim canlılar muhteşem!' Göğsünde mutlu bir pırpır hissetti.

Bayan Hayes grubu bir araya çağırđı. 'At nalı yengeçleri zor durumda,' dedi yumuşak bir sesle. 'İnsanlar onları yem olarak alıyor ve sahilleri yok oluyor. Bu yüzden onları burada koruyoruz.' Maya ıslak kumda yavaşça sürünen yengeçlere baktı. 'Bu kadar uzun süre hayatta kalmışlar,' dedi alçak sesle. 'Yardımlmızı hak ediyorlar.' Bayan Hayes başını salladı. 'Tam olarak doğru. Kadim canlılar modern korumayı hak eder.' Maya dimdik ayağa kalktı, bir şeyler yapmaya hazırđı.

Sahile daha çok ziyaretçi geldi. Bazıları meraklı görünüyordu; bazıları kafası karışmış. 'Bu ürkütücü şeyler de ne?' diye sordu bir çocuk. Maya öne çıktı. 'Onlar at nalı yengeçleri!' dedi. 'Ürkütücü değiller—kadimler! Dinozorlardan önce buradaydılar.' Çocuk gözlerini kırptırdı. 'Gerçekten mi?' Maya başını salladı. 'Ve mavi kanları ilaç yapımına yardım eder. Yumurtaları da kuşları besler.' Çocuk daha yakından bakmak için eğildi. Maya bildiklerini paylaşmaktan gurur duydu.

Dev, Maya'ya bir deste bilgi kartı uzattı. 'Doğuştan öğretmensin,' dedi. 'Resmi bir gönüllü yardımcısı olmak ister misin?' Maya'nın örgüleri başını sallarken zıpladı. 'Evet!' Küçük turuncu bir yelek giydi. Biraz büyüktü ama umursamadı. Maya ve Dev birlikte ziyaretçilere yengeçleri güvenle nasıl izleyeceklerini gösterdiler. 'Mesafeni koru,' dedi Maya. 'Sadece gözlemliyoruz.' Ziyaretçiler dinledi. Bazıları fotoğraf çekti. Bazıları sorular sordu. Maya hepsini yanıtladı.

Kırmızı kovalı küçük bir kız bir yengece yaklaştı. 'Onu eve götürebilir miyim?' diye sordu. Maya başını salladı. 'Hayır, burada kalması gerek. Burası onun evi.' Yengecin uzun kuyruğunu işaret etti. 'Bunu görüyor musun? Yengecin ters dönmesine yardım eder. Yumurtaları da yavru kuşları besler.' Küçük kız kovalarını yere indirdi. 'Tamam,' dedi. 'Sadece izlerim.' Maya gülümsedi. 'İyi seçim! Sen de onları korumaya yardım ediyorsun.'

Güneş yükseldi. Maya, Bayan Hayes'e bir yengeç yuvasını küçük ahşap kazıklarla işaretlemesinde yardım etti. 'Bu yumurtalar yakında çatlayacak,' dedi Bayan Hayes. 'Sonra yavru yengeçler denize doğru sürünecek.' Maya minik yengeçlerin dalgalara doğru tıırdadığını hayal etti. 'Keşke onları görebilseydim,' dedi. 'Geri gelebilirsin,' dedi Bayan Hayes. 'Gönüllülere her zaman ihtiyaç var.' Maya yeni turuncu yeleğine baktı. Kendini ait hissediyordu. Sahil ona ikinci bir yuva gibi geliyordu.

Aniden bir adam elinde kürekle yengeçlere doğru yürüdü. 'Bunların iyi yem olduğunu duydum,' dedi. Maya'nın kalbi hızla çarptı. Yengeçlerin önünde durdu. 'Lütfen yapmayın,' dedi. 'Bu canlılar koruma altında. Dinozorlardan daha eskiler ve doğaya yardım ediyorlar.' Dev yanına geldi. 'O haklı,' dedi. 'Size balık tutmanın daha iyi bir yolunu gösterebiliriz.' Adam çocuklara, sonra yengeçlere baktı. Küreğini yavaşça indirdi.

Bayan Hayes yanlarına geldi. 'Teşekkür ederim, Maya,' dedi yumuşak bir sesle. 'Cesur ve nazık davrandın.' Adam, Bayan Hayes'in at nalı yengeçlerinin tıbbı ve kuşlara nasıl yardım ettiğini anlatmasını dinledi. 'Bilmiyordum,' dedi. 'Onları rahat bırakacağım.' Uzaklaştı, yengeçleri kumda güvende bırakarak. Maya derin bir nefes verdi. Elleri titriyordu ama gülümsedi. 'Birlikte başardık,' dedi. Dev onunla çak yaptı. 'Takım çalışması!' diye sevindi.

Daha çok ziyaretçi toplandı. Maya bir bilgi kartını kaldırdı. 'At nalı yengeçlerinin ilaç yapımına yardım eden mavi kanı vardır,' diye duyurdu. 'Yumurtaları göçmen kuşları besler. Ve dinozorlardan önce buradaydılar!' İnsanlar dikkatle dinledi. Bazıları fotoğraf çekti. Bazıları nasıl yardım edebileceklerini sordu. Dev onlara gönüllü kayıt formunu gösterdi. 'Bize katılabilirsiniz!' dedi. Maya ıslıl ıslıl gülümsedi. Bu kadim canlıların neden önemli olduğunu anlatmayı çok sevdi. Paylaşmak onu cesur ve faydalı hissettirdi.

Güneş batmaya başlarken Bayan Hayes gönüllüleri bir araya çağırdı. 'Harika iş çıkardınız, hepiniz,' dedi. 'Ve en yeni yardımcımız Maya'ya özel bir teşekkür.' Herkes alkışladı. Maya'nın yanakları ısındı. 'Çok şey öğrendim,' dedi. 'At nalı yengeçleri muhteşem. İlginizi hak ediyorlar.' Bayan Hayes başını salladı. 'Sandığından çok daha fazla yardım ettin. Kadim canlılar modern korumayı hak eder—ve modern dostları.' Maya kanvas çantasını sıkıca kucakladı. Notlar ve mutlu anılarla doluydu.

Eve dönerken Maya pencereden okyanusa baktı. Islak kumda sürünen yengeçleri düşündü. Milyonlarca yıldır hayatta kalmışlardı. Şimdi onları koruyacak insanlara ihtiyaçları vardı. Maya her ay geri gelmeye karar verdi. Büyüteçini ve defterini getirecekti. Bayan Hayes'e ve Dev'e yardım edecekti. Ve tanıdığı herkese muhteşem at nalı yengeçlerini anlatacaktı. Sahil ona yeni bir görev vermişti.

O gece Maya günlüğüne bir at nalı yengeci resmi çizdi. Altına şöyle yazdı: 'Kadim canlılar modern korumayı hak eder.' Resmi duvarına yapıştırdı. Örgüleri gevşek sarkıyordu ve çilli burnu gülümsemeye kırıştı. Koruma altındaki sahile dönmek için sabırsızlanıyordu. Gönüllülere yardım etmiş, ziyaretçilere öğretmiş ve fark yaratmıştı. Maya mavi kan, dikenli kuyruklar ve dinozorlardan daha eski nazik canlıları hayal ederek uykuya daldı.